

Antena 3 i TV3 roden al barri Gòtic de Barcelona l'adaptació televisiva del fenomen literari 'La catedral del mar' després de quatre anys d'iniciar el projecte

Construint la catedral

Gemma Busquets
BARCELONA

L'enllaç de conveniència entre Arnau (Aitor Luna) i Elionor (Silvia Abascal), a les escales del Palau Reial Major, era una de les escenes que ahir al migdia despertaven la curiositat dels turistes que visitaven els carrers del barri Gòtic de Barcelona. El rodatge de *La catedral del mar*, una superproducció liderada per Antena 3, la plataforma Netflix i TV3, va començar el 26 d'agost en diversos territoris de Castella, Madrid i Extremadura i des del dijous 20 d'octubre i durant quinze dies es desplaçarà per diverses localitzacions catalanes. Ahir, una segona unitat rodava, a més, al Palau Montcada i es preveu filmar escenes d'una batalla al mar a Altafulla i a Tamaríu. També s'ha rodat a Cardona i a Vilanova i la Geltrú. En el rodatge a Barcelona, hi havia, del repartiment principal, Aitor Luna (el protagonista, Arnau), Silvia Abascal, Pablo

L'enllaç entre Arnau (Aitor Luna) i Elionor (Silvia Abascal) és una de les escenes que es van rodar ahir ■ ANDREU PUIG

Cardona, Vilanova i la Geltrú, Altafulla i Tamaríu són alguns dels llocs del rodatge

Derqui, Michelle Jenner, Ginés García Millán i Daniel Grao, entre d'altres.

La productora Diagonal TV ha liderat el projecte des que fa quatre anys va obtenir els drets audiovisuals de la novel·la i èxit de vendes d'Idefonso Falcones. Els seus responsa-

bles, Joan Bas i Jaume Banacolocha, van destacar ahir en la visita al rodatge que "quan es vegi la sèrie s'identificarà la novel·la". Com en tota adaptació, s'han reduït parts i personatges. Idefonso Falcones ha donat el vistiplau al guió, si bé hi va afegir un perso-

natge que els guionistes havien eliminat perquè s'inclou en la continuació de la novel·la, *Els hereus de la terra*, publicada fa un mes coincidint amb el rodatge de la sèrie. Sobre si *Isabel* (2012-2014), emesa a TVE, havia servit de banc de proves per a *La ca-*

atedral del mar, Bas i Banacolocha van recalcar que "no és el mateix; és un altre volum de producció". Amb tot, hi van afegir que *Isabel* havia deixat empremta en l'aspecte tècnic i artístic. La implicació de Netflix –divendres, responsables de la plataforma van visitar el rodatge– servirà també per impulsar internacionalment la sèrie, que mobilitza 180 actors. El director de la sèrie, Jordi Frades, que ho havia estat també d'*Isabel*, va aclarir que la gran diferència respecte a la ficció de TVE és que "era una sèrie històrica, mentre que *La catedral del mar* és d'època". En aquest sentit, es permeten certes llicències com ara el fet de rodar a Càceres la construcció de Santa Maria del Mar, "pels inconvenients que suposaria, a Barcelona, tallar tres setmanes Santa Maria del Mar"; sí que s'hi ha gravat a l'interior. A Barcelona també es rodava l'arribada de la pesta i el final de la sèrie, el moment en què s'inaugura el temple. ■

Críticateatre

Imma Merino

El món de Mouawad en un monòleg

Un obús al cor

Directors: Oriol Broggi / Ferran Utzet
Intèrpret: Ernest Villegas
Divendres, 21 d'octubre, a Salt.
Temporada Alta (temporada a la Biblioteca de Catalunya, del 17 de novembre al 18 de desembre)

“La meva germana bessona és la guerra civil al meu país d'origen”, diu i repeteix Abdelwahab, àlter ego de Wajdi Mouawad, escriptor i dramaturg nascut al Líban i membre d'una família que, arran de la guerra que va durar del 1976 al 1990, va exiliar-se i va establir-se al Quebec.

I sí, a *Un obús al cor*

(monòleg teatral que adapta una novel·la de l'autor: *Visage retrouvé*) hi ha, com sempre en Mouawad i essent comprensible que sigui inevitable, el pes dolorós de la guerra, amb el seu horror i els seus traumes perdurables. Com també hi ha la interrogació sobre la identitat, en part en relació amb l'experiència de l'exili, i un viatge que pot ser físic, però que sobretot passa a l'interior d'un personatge que, en aquest cas, és un jove que rep una trucada que, avisant-lo que la seva mare està a punt de morir, fa que agafi un autobús (revivint el record traumàtic

d'un altre autobús, que va ser incendiat) per arribar a l'hospital. Un trajecte breu en el temps durant el qual evoca la seva vida, a vegades amb ràbia i crispació, i

Villegas sent el dolor de l'individu, però ahora és un cant a la vida

altres vegades amb tendresa.

També, com gairebé sempre en Wajdi Mouawad, la recerca té a veure amb els pares, de manera

que és possible pensar en el viatge del protagonista de *Litoral* o en el dels germans bessons d'*Incendis*, amb la qual La Perla 29, amb la direcció d'Oriol Broggi, va iniciar la seva relació amb l'obra del dramaturg, que va continuar amb *Cels* i que es renova amb *Un obús al cor*. Abdelwahab busca el rostre de la mare, que se li ha esvaït, i així poder-la reconèixer i també reconèixer-s'hi en el moment d'afrontar-ne la mort. Encara és una criatura espantada, però, de fet, assistim a la seva maduració personal.

En aquest muntatge, presentat aquest cap de

Una imatge d'Ernest Villegas ■ ARXIU

setmana en el Temporada Alta, Broggi comparteix la direcció amb Ferran Utzet (*Dansa d'agost*) i Ernest Villegas assumeix la interpretació d'un monòleg que a vegades conté el millor de Mouawad, amb la seva poètica tràgica, i a vegades decau o potser es fa massa explícit.

En tot cas, l'actor el defensa apassionadament, de manera que ens fa sentir el dolor d'un individu (i el del món), però també, amb tot, aquella afirmació de la vida que, per contrariar la mort, sempre emergeix amb l'humanisme de Wajdi Mouawad.